

dzakob, zerwaliśmy po 2 latach

(Siema, z tej strony Dzakob)
(Znowu się słyszymy)
(Ten kawałek jest dla mnie o tyle ważny)
(Że nie chciałem brać bitu z internetu ani od producenta)
(Więc zrobiłem go sam, posłuchajcie wszyscy do końca)
(Pozdro, dzięki że jesteście)

Kiedyś sto kawałków w rok, a teraz co?
Kiedy mam coś napisać to się łamie mi głos
Wyświetliłem wczoraj co pisali fani
(Od wczoraj to minęła kolejna noc)

Wiem że obiecałem, że się odezwę
Ale płaczę pod kocem jakbym miał depresję
Nawijając o tym że depra jest wszędzie
Lecz jestem odporny i nic mi nie będzie

Tak myślałem
Kiedy z dziewczynami nie szło mi po drodze to nagrywałem kawałek
Potem ta sama dziewczyna kurwa patrzy w moje oczy
I mi mówi, że na Instagramie zdjęć nie usuwałem
Chciałem być smutnym chłopcem
I to było paradoksem
No bo byłem smutnym chłopcem
U którego w tekstach były prawdziwe historie

Nie chcę współczucia, gubię się w uczuciach
Choć jak nie słuchałaś i tak nie posłuchasz
W DMach od dawna (Miałem psychiatrę)
A wspomnień jak rzeczy to nie powyrzucasz

Toksyczny chłopak i skrzywdzony dzieciak
Co przestał kochać w godzinę
Nie wiem czy serio chcę robić muzykę
Przez depresję się wypaliłem

Jakbym jutro wstał zmęczony
Dowiedział, że się rozstaliśmy
I zerwał po dwóch latach z nią
Siedział w pokoju i sam pił whisky

Dalej się nie zmienia to co sobie zakładałem
Bo robiąc kawałki nawet się nie uśmiechałem
Chociaż moja mama była dumna ze mnie
Bo w sklepach na półce moje płyty układane

Wyjebane na Dzakoba
Już nie wierzę w żadne słowa
Zbierałem się dwa tygodnie żeby napisać to
Zobacz

Tak myślałem
Kiedy z dziewczynami nie szło mi po drodze to nagrywałem kawałek
Potem ta sama dziewczyna kurwa patrzy w moje oczy
I mi mówi, że na Instagramie zdjęć nie usuwałem
Chciałem być smutnym chłopcem
I to było paradoksem
No bo byłem smutnym chłopcem
U którego w tekstach były prawdziwe historie